

«Παύλος Πατριάρχης Σερβίας - Ένας Άγιος των ημερών μας»

[Πατριαρχεία](#) / [Πατριαρχείο Σερβίας](#)

Ένα νέο εκδοτικό γεγονός ήλθε ως δώρο για το βιβλιόφιλο κοινό από τις ημέρες των Μεγάλων Εορτών του Δωδεκαημέρου. Το Ιερό Κοινόβιο Ευαγγελισμού της Θεοτόκου Ορμύλιας, γνωστό για την ποιότητα τόσο στην επιμέλεια όσο και στο περιεχόμενο των εκδόσεών του, προσφέρει μεταφρασμένο στην Ελληνική το βιβλίο του γνωστού θεολόγου και συγγραφέα Ζαν Κλωντ Λαρσέ: «Παύλος Πατριάρχης Σερβίας - Ένας Άγιος των ημερών μας».

Ο [Πατριάρχης της Σερβίας Παύλος \(1914-2009\)](#) με τις προσωπικές του αρετές έγινε γνωστός σε όλο τον ορθόδοξο κόσμο και πέραν αυτού. Ήδη ενώ ακόμη ζούσε, τον ευλαβούνταν ως άγιο, και σήμερα βλέπουμε όλο και πιο συχνά στις εκκλησίες

της **Σερβίας** την μορφή του σε τοιχογραφίες και φορητές εικόνες.

Το βιβλίο αυτό, το οποίο βασίζεται σε διάφορες γραπτές και προφορικές μαρτυρίες, παρουσιάζει την ζωή και την προσωπικότητα αυτού του «μικρού το δέμας» και αδύναμου ανθρώπου, ο οποίος παρέμεινε σε όλη του την ζωή ένας πτωχός μοναχός που τηρούσε παντού και πάντοτε μια αυστηρή ασκητική βιοτή· απλός, ταπεινός και γεμάτος αγάπη, παρέμεινε πάντα κοντά στο λαό, κάνοντας το Ευαγγέλιο μοναδικό πρόγραμμα της επισκοπικής και πατριαρχικής διακονίας του.

Το πνευματικό πορτραίτο του, σχεδιασμένο με απλό και ζωντανό τρόπο, διανθίζεται με πολλές ανέκδοτες απολαυστικές διηγήσεις, καθώς και με λόγους του Πατριάρχη που αποκαλύπτουν την οξύνοια και ετοιμότητα του λόγου του, και συχνά θυμίζουν τα αποφθέγματα των **Πατέρων της ερήμου**.

Είναι γνωστό σε όλους ότι το βάρος από τις πληγές του πολέμου στην **πρώην Γιουγκοσλαβία** όσον αφορά το ορθόδοξο ποίμνιο έπεσε στους ώμους του αειμνήστου Πατριάρχη Παύλου. Ο βαθειά χριστιανικός και ευαγγελικός, αλλά ταυτόχρονα ποιμαντικός και ρεαλιστικός τρόπος με τον οποίον στάθηκε απέναντι στο φοβερότερο δεινό της ανθρωπότητας, αποτελεί αιώνια παρακαταθήκη όχι μόνο για τους ορθοδόξους, αλλά και για κάθε άνθρωπο στον κόσμο. Ιδιαίτερα στις μέρες μας όπου γινόμαστε μάρτυρες πολεμικών συγκρούσεων μεταξύ ορθοδόξων λαών. Ο λόγος του όπως και το βίωμά του δε υποτάχθηκε ποτέ σε πολιτικές ή εθνικιστικές σκοπιμότητες εκφράζοντας σε δύσκολες στιγμές αυθεντικό εκκλησιαστικό φρόνημα.

Ορισμένα αποσπάσματα από το βιβλίο που ακολουθούν, μαρτυρούν για του λόγου το αληθές.

“Ας είμαστε άνθρωποι”

Ο Πατριάρχης Παύλος είχε την επίγνωση ότι, εν μέσω των συγκρούσεων που επικρατούσαν στη Γιουγκοσλαβία, η αγάπη προς τους εχθρούς ήταν για τους περισσότερους ανθρώπους ένα ακατόρθωτο ιδανικό, και πως απέναντι στην άγρια θηριωδία ορισμένων αντιμαχομένων ήταν σημαντικό και μόνο το να είσαι άνθρωπος. Τόσο συχνά το επαναλάμβανε αυτό, ώστε ο Jovan Janjić, σε ένα έργο που του αφιέρωσε, έδωσε τον τίτλο «Ας είμαστε άνθρωποι». Σε ένα εκτενές άρθρο, όπου συγκεντρώνει αναμνήσεις και στοχασμούς, ο Πατριάρχης γράφει:

Εν κατακλείδι, όπως σε κάθε περίπτωση έτσι και σε αυτή, οφείλω να επαναλάβω: ας είμαστε άνθρωποι, ακόμη και προς εκείνους οι οποίοι δεν παύουν να διαδίδουν ότι είμαστε εχθροί τους· δεν μπορούμε βέβαια αμέσως να τους αγκαλιάσουμε, αλλά μπορούμε να απλώσουμε το χέρι σε όποιον συνειδητοποιεί ότι πρέπει τουλάχιστον να ζούμε ως άνθρωποι, αφού δεν καταφέραμε να ζήσουμε ως αδελφοί. Ας φροντίσουμε να έχουμε τις καλύτερες σχέσεις με τους γείτονές μας, οι οποίοι και στις δυσκολότερες στιγμές τους δεν ξεχνούν ότι είμαστε αντίπαλοι. Δεν μπορούμε να επικαλούμαστε τη θεία δικαιοσύνη και το θείο έλεος, εάν δεν

επιθυμούμε για τους ανθρώπους όλων των λαών και όλων των θρησκειών ο,τι επιθυμούμε και για τους εαυτούς μας.

“Μην κάνεις στον πλησίον σου αυτό που δεν θα ήθελες να πάθεις ο ίδιος”

Επισήμαινε επίσης πως, εάν η αγάπη προς τους εχθρούς είναι δυσκατόρθωτη λόγω του υψηλού της πνευματικού επιπέδου, θα έπρεπε τουλάχιστον να εφαρμόζεται η ευαγγελική αρχή: Πάντα ουν όσα αν θέλητε ίνα ποιώσιν υμίν οι άνθρωποι, ούτω και υμείς ποιείτε αυτοίς (Ματθ. 7,12).

Εάν όλοι καθοδηγούμασταν από την αγάπη, αυτή η γη θα ήταν παράδεισος. Αλλά, ακόμη και αν καθοδηγούμασταν τουλάχιστον από μία αρχή, όχι τόσο τέλεια όσο η αγάπη -η αγάπη αγγίζει την τελειότητα-, εάν δηλαδή αφήναμε να μας καθοδηγήσει η αρχή, «αυτό που επιθυμείτε για τον εαυτό σας, αυτό να κάνετε στους άλλους· και αυτό που δεν επιθυμείτε για τον εαυτό σας, μην το κάνετε στους άλλους», τότε αυτή η χώρα, χωρίς να είναι ακριβώς ένας παράδεισος, θα ήταν όμως σαν παράδεισος.

Αλλά, όταν εμείς ενεργούμε αντίθετα προς αυτή την αρχή, να που φθάνουμε.

Στις δηλώσεις του πολλές φορές επαναλάμβανε αυτόν τον κανόνα συμπεριφοράς, ο οποίος έγινε παροιμιώδης: «Μην κάνεις στους άλλους ο,τι δεν θα ήθελες να κάνουν σ' εσένα». Οι ρίζες του κανόνα αυτού είναι βιβλικές και συνιστά την ελάχιστη προϋπόθεση για την αγάπη προς τον πλησίον.»

Σε εποχές σύγχυσης και σχετικοποίησης των πάντων ένα τέτοιο βιβλίο αποτελεί όντως φως και πυξίδα και δεν πρέπει να λείπει από την βιβλιοθήκη κανενός που επιθυμεί να ορά την καθημερινότητα της ζωής όχι απλώς σαν μία ακόμη μέρα από τις πολλές, αλλά σαν πεδίο φανέρωσης της Ζωής, της Αληθείας και της Αγάπης του Θεού στον κάθε άνθρωπο όπου γης.

Πηγή: Pemptousia.gr